

ԹԵՍԱՐԱՐԻ 2

Ա. ՏՎՐԻ ԹԻՒ 4
ՄԱՐՏ
MARCH / MARS
YEAR / ANNÉE 1
N. 4 2017

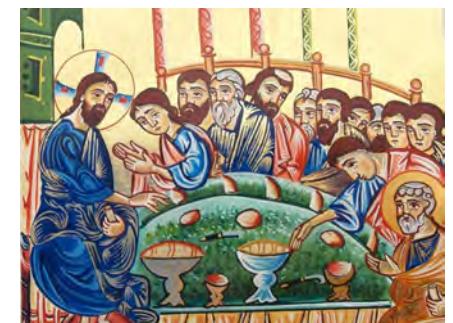
ԱՐԱՋՆՈՐԴԻ
ԽՈՍՔ

ԲԱԲԳԵՆ ԱՐՁԵՊԻՍԿՈՊՈՒ
Առաջնորդ՝
Օսմակարանի Յանց Շեն [shen]

Աստուած մարդը ստեղծեց իր պատկերին համաձայն երջանիկ «դրախտային» կեանք մը պարզեց անոր; Սակայն երջանկութեամբ լցուն դրախտային կեանքին մէջ, առաջին պահը սուրբ օրէնքը հաստատուեցաւ, «Դրախտին մէջ գտնուող բոլոր ծառերու պտուղներէն կրնաս ուտել, բայց բարիի եւ չարի գիտութեան ծառէն պէտք չէ ուտես, որովհետեւ այն օրը, երբ անկէ ուտես, անկասկած կո պեռնիս...»:

Մեր նախաճանողները չպահեցին պահքի առաջին օրէնքը: Անոնք անհնագանդ գտնուեցան աստուածային կամքին, արգիլուած պտուղը ուտելով՝ ճաշակեցին մեղքի եւ մահուան զատապարտութիւնը, փոխանակ ճաշակելու Աստուծոյ պատուիրաններուն քաղցրութիւնը: Հետեւաբար, մարդու հեռացաւ Աստուծմէ, մեղքի տիղմին մէջ ընկողմեցաւ: Մարդուն հոգիին մէջ մեղքի վէրքեր բացուեցան, ան մեղքի տեսակ-տեսակ հիւանդութիւններու մէջ ինկաւ, մէկ խօսքով՝ մարդուն մէջ խաթարուեցաւ աստուածային իսկական պատկերու:

ԴՐԱԿԱՆ ԵՒ ԺՆՏԱՎԱՅԻ:
Դրական պատուիրաններն են՝ «Սիրել Տէր Աստուածը մեր ամբողջ մտքով ու հոգիով, սիրել ընկերը, պատուել Հայրը ու մայրը, ուրիշին ընկել այն՝ ինչ կուզենք, որ անոնք մեզի ընեն...». ԱՀա «Կեանքի ծառով» պտուղը ուտելու նշանակութիւնը, որ ուրիշ բան չէ, իմէ՞ ոչ՝ մարդու առաջնորդել դէպի փրկութեան ճանապարհ եւ յաւիտենական կեանքը: Իսկ ժխտական պատուիրաններն են՝ «Մ՛ի գոլսար, մի՛ շնար, մի՛ սպաններ, սուտ մի՛ խօսիր, ինձմէ բացի ուրիշ աստուած մի՛ ունենար...»: ԱՀա արգիլուած սոսունիքո, որոնք մնանաւոր են և մասսա և ապահովութիւն տէան մեր ու առաջապահ անկարուց:

պտուղները, որոնք վսասակար են եւ մարդը կ առաջնորդեն դէպի մեղք եւ բարոյական ամսութեան:

Պօղոս Առաքեալը կ ըստ. «ՄԷկ մարդով մեղքը աշխարհ մտաւ, եւ մեղքով ալ՝ մահը» (Հո 5.12): ՄԵղքը Աստուծոյ կամքին եւ պատուիրաններուն անտեսումն է, որ մեղք կը բաժնէ եւ կը հեռացնէ երջանկութեան եւ քարիքներու Արդիրէն՝ Աստուծմէ: Մեր եկեղեցւոյ Հայրերուն կողմէ ճշգուած Քառասնօրեայ պահեցողորութեան շրջանը առիթ մը կու տայ մարդուն ինքնաքննութեամբ, ինքնահայեցողորութեամբ, ինքնաձանաչումով սրբազնելու իր սխալները, անդադար աղօթելով, խոստովանութեամբ եւ զղումով ու մանաւանդ ապաշխարութեամբ իր կեանքի ընթացքը փոխելու, մաքրելու սիրտը, միտքն ու հոգին եւ իր Հայեացքը վերստին դարձնելու դէպի երկնաւոր Հայրը՝ իր Արարիչը:

«Պահպատճեն» այսօր չի նշանակեր միայն որոշ կերպակուրներէ հեռու մնալ, այլ ինքնին կը նշանակէ մարմինը տկարացներկով հոգին զօրացնել. մէկ խօսքով՝ Աստուծոյ կամքը կատարել եւ աստուածային պատուիրաններուն հնազանդիլ, այլ խօսքով՝ Ճաշակել աստուածային պատուէրներուն քաղցրութիւնը:

Զատկուան նախորդող շաբաթը՝ Ծաղկազարդէն մինչեւ Ս. Զատիկի եօթնօրեակը, կը կոչուի Աւագ Նաբաթ, Մեծ Շաբաթ։ Աւագ Կը կոչուի նաեւ այդ շաբթուան իւրաքանչիւր օրը։
Աւագ Նաբաթը Յիսուսի երկրային կեանքին եւ չարչարանքներուն վերջին շաբաթն է, որ կը սկսի Կիրակի օօրը՝ Ծաղկազարդոց, Եռուսաղեմ Յիսուսի մուտքով։

Կարուակը օրը և այլակազմակիրք օրունակած շաբաթում առաջարկվում:

Նաքթուան խրաբանչիւր օրը ունի իր հոգեւոր խորհուրդը: Աւագ Երկուշաբթին տերեւազարդ բայց անպտուղ թզենին անիծելու եւ Տաճարը մաքրելու օրն է: Աւագ Երեքշաբթին յիշատակն է տասը կոյսերու առակին եւ Վերջին Դատաստանի բացատրութեան, ինչպէս նաեւ ջրէնեղոյ եւ մարդկութեան կրկին սկզբնաւորման: Աւագ Չորեքշաբթի օրը կը յիշատակուի Քրիստոսի օծումը եւ Յուղայի մատնութիւնը: Այդ օրը Բեթանիոյ մէջ, Սիմոն Բորոտի տունը կին մը թանկարժէք իւղով կ'օծէ Յիսուսը, ինչ որ կը խորհրդանշէ Տիրոջ մօտալուտ մահը: Աւագ Հինգշաբթի առաւտեան կը մատուցուի Ս. Պատարագ, որ կը խորհրդանշէ Քրիստոսի գոհաբերութիւնը՝ մարդոց փրկութեան եւ մեղքերու թողութեան համար: Երեկոյեան յիշատակն է Վերջին Ընթրիքին՝ Ս. Հաղորդութեան խորհուրդի հաստատման եւ Ուտնլուայի: Երեկոյեան ժամերգութենին ետք կը կատարուի Խաւարման արարողութիւնը, որ կը խորհրդանշէ Յիսուսի մատնութիւնն ու չարչարանքը: Աւագ Ռւրբաթը Յիսուսի ձերբակալութեան, խաչելութեան, մահուան ու թաղման յիշատակի օրն է: Աւագ Նաբաթ, դժոխաքի աւերում. Քրիստոս իր մահէն ետք իջաւ դժոխաք, աւերեց զայն՝ փրկութիւն չնորհելով «ննջեցեալ սուրբերու»՝ արդարներու հոգիներուն: Երեկոյեան կը կատարուի Ճրագալոցի Պատարագ, եւ կը տրուի Յիսուսի Յարութեան Մեծ Աւետիսաւ, եւ իր աւարտին կը հասնի նաեւ Մեծ Պահքը:

ՀՕԳԵՒՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ԲԱՐՈՅԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ

Հեղինակութիւն բառը, որեւէ լեզուով եթէ ուզենք բացատրել, ինքնին ուժեղ բառ է; Յատուկ ուժականութիւն մը կայ անոր մէջ; Երբ հեղինակութիւն բառը կը լսենք, մեր մէջ կ'արթնայ յարգանքի, երբեմն երկխղածութեան, վախի, երբեմն պարտական ըլլալու, գերի ըլլալու զգացումները; Հեղինակութիւն բառը առանձնաշնորհում ցոյց կու տայ, օրէնք, կարգ ու սարք, կառավարութիւն եւ մանաւանդ գերակշիռ աղեցութիւն ցոյց կու տայ;

Այս բոլորին մէջ եկէք տեսնենք, թէ Քրիստոս ինչպէս, գործածեց այս բոլորը, այսինքն իր հեղինակութիւնը; Քրիստոսի հեղինակութիւնը գերակշուց աշխարհի բոլոր թագաւորներուն եւ իշխանաւորներուն հեղինակութիւնները:

- Մատթէոսի աւետարանի 28րդ գլխուն 18րդ համարին մէջ Յիսուսի հետեւեալ խօսքը կը կարդանք. «Ամէն իշխանութիւն տրուեցաւ ինձի երկինքի մէջ եւ երկրի վրայ»; Յիսուսի կողմէ կատարուած այս յայտարարութիւնը ցոյց կու տայ, որ ինք տէրն է օրէնքին, ուժին եւ առանձնաշնորհումներուն: Ան ինքինք համարատու չզգաց եւ բացատրութիւն չտուաւ քահանայապետներուն: Մատթէոսի 7րդ գլխուն 28րդ համարին մէջ կը կարդանք հետեւեալը. «Երբ Յիսուս վերջացուց այս խօսքերը, ժողովուրդը կը հիանար անոր ուսուցման վրայ, որովհետեւ հեղինակութեամբ կ'ուսուցանէր եւ ոչ թէ օրէնքի ուսուցիչներուն պէս»:

- Մատթէոսի 9րդ գլխուն մէջ, երբ Յիսուս անդամալոյցը կը բժշկէ ըսելով քաջալերուէ, որդեակ, մեղքերդ ներուած են, այստեղ գտնուող օրէնքի ուսուցիչները իրարու կ'ըսեն, թէ կը հայշոյէ այս մարդը: Սակայն Յիսուս կը պատասխանէ ու կ'ըսէ. «Բայց պէտք է գիտնաք, թէ Մարդու Որդին երկրի վրայ իշխանութիւն ունի մեղքերը ներելու»:

Յիսուսի հեղինակութիւնը աւելի լաւ հասկնալու համար Լատիխներէնի մէջ սուրբ գրային երկու բառեր կան, որոնք նոյն իմաստը ունին, սակայն տարբեր մօտեցումներով, Տունամիս եւ եկուսիայ: Տունամիս կը նշանակէ ուժ, իսկ եկուսիայ կը նշանակէ թէ ուժ եւ թէ հեղինակութիւն: Սակայն այս երկուքը կը տարբերին իրենց բացատրութիւններով, ուժ ունենալ կը նշանակէ բան մը ընելու կարողութիւնը ունենալ, Սակայն եկուսիային պարագային, թէ ուժը ունինք եւ թէ իրաւունքը, այսինքն՝ հեղինակութիւնը: Ամէն ուժ ունեցող մարդ չի նշանակեր, թէ իրաւունք ու հեղինակութիւն ունի:

Վերջապէս, մարդոց սրտերը գրաւելու համար եւ անոնց կեանքին մէջ մեր հեղինակութիւնը ազդու դարձնելու համար, պէտք է բանեցնենք պարզութեան, խոնարհութեան, փոխ յարգանքի ու սիրոյ առաքինութիւնները: Թագաւորներ, իշխանաւորներ, դատաւորներ, կրօնաւորներ, իրենց ամբողջ հեղինակութեամբ, մահուան ենթակայ են, միակ մնայունը անոնց խոնարհաբար կատարած ծառայութիւնն ու գործերն են:

Պօղոս Առաքեալ կորնթացիներուն գրած համարահատուածով կ'ըսէ. «Բայց չուտով պիտի գամ, եթէ Տէրը կամենայ, ոչ թէ այդ հպարտացած մարդոց խօսքերը լսելու, այլ անոնց զօրութիւնը տեսնելու համար: Որովհետեւ Աստուծոյ արքայութիւնը խօսքով չէ, որ ինքինք կը յայտնէ մարդոց կեանքին մէջ, այլ՝ գործով»:

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Տարիներ առաջ, փոքրորկու գիշեր մը, տարեց մարդ մը ու իր կինը Ֆիլատելիքիոյ մէջ պանդոկ մը մտան: Անձրեւէն պատսպարուելու համար, անոնք մօտեցան գրասեղանին ետին կեցող պաշտօնեային եւ խնդրեցին, որ այդ գիշերուան համար սենեակ մը ունենային: Դաշտօնեան, որ ծպտադէմ երիտասարդ մըն էր, նայեցաւ զոյգին եւ ըսաւ, թէ քաղաքին մէջ երեք համագումարներ կային այդ օրերուն, եւ բոլոր սենեակները գրաւուած էին: Բայց, չեմ կրնար ձեզի պէտի ազնիւ զոյգ մը դրէս դրկել գիշերուան ժամը մէկին, անձրեւին տակ: Արդեօք կը յօժարի ք իմ սենեակս պառկիլ: Թէեւ շքեղ չէ, բայց կրնաք հանգիստ գիշերել հուն: Երբ զոյգը մերժեց, երիտասարդը պնդեց. մի՛ մտահոգուիք ինձի համար, ըսաւ ան զանոնք վստահեցնելով: Ես տեղ մը կը գտնեմ պառկելու:

Թէեւ քիչ մը դժկամելով, զոյգը ընդունեց հոն գիշերել այդ օր: Յաջորդ առաւօտ մինչ տարեց մարդը վճարումը ըրաւ, երիտասարդ պաշտօնեային դարձաւ եւ ըսաւ, «Դուն այդպիսի ազնիւ մարդ մըն ես, որ արժանի ես Միացեալ Նահանգներու լաւագրոյն պանդոկին տնօրէնը ըլլալու: Թէրեւս, որ մը, հատ մը կը կառուցանեմ քեզի համար»:

Երիտասարդը ժպտալով նայեցաւ եւ երեք միահային խնդրացին: Երկու տարիներ անցան: Պանդոկի պաշտօնեան գրեթէ մոռցած էր այդ պատահարը, երբ նամակ մը ստացաւ տարեց մարդէն: Երկոտողը կը յիշէր այդ փոթորկու գիշերը եւ Նիւ Եռոր Երթուղարձի տում մը կար պահարանին մէջ: Երիտասարդը որպէս քաղաքավարութիւն, Նիւ Եռոր զնաց, ուր տարեց մարդը զինք դիմաւորեց եւ տարաւ Մէնհեթընի կեղրոնը, ուր մատնանշեց քաղաքին մեջտեղ կառուցուած մեծ նոր շէնք մը, որ երկնալաց պալատի կը նմանէր:

«Այս, ըսաւ մարդը, պանդոկն է, որը քեզի համար շինեցի, որուն տնօրէնը պիտի ըլլաս»: «Կատակ է» ըսաւ երիտասարդը զարմանքով: «Կը վստահեցնեմ, թէ չեմ կատակէր», պատասխանեց մէծահարուստը: Այս մարդուն անունն էր William Waldorf Astor, եւ հոյակապ շէնքը Մէնհեթընի Waldorf-Astoria Hotel-ն էր: Երիտասարդը, որ այս պանդոկին պատասխանատու տնօրէնը եղաւ George Boldt-ն էր: Ան երեք չգիտցաւ, թէ իր ըրած բարիքին փոխարէն աշխարհի ամենամեծ եւ շքեղ պանդոկին առաջին տնօրէնը պիտի ըլլար:

Աստուծոյ խօսքը կ'ըսէ՝ «Քու հացդ ջուրերուն վրայ ձգէ, վասնզի շատ օրերէն ետքը զանիկա պիտի գտնես» (Ժող. 1:1):

Հարդան Զրդ. Թաղթան

ՍՈՒՐԲԵՐ

Հայ Առաքելական Եկեղեցւոյ փօնացոյցի Սուրբեր

Աբգար Խախավկայ եւ Անդրանիկ Հաւադրացեալ Թագաւոր

Աբգար Խախաւորին քրիստոնէութեան դարձի ամբողջ պատմութիւնը Մովսէս Խորենացի կը ներկայացնէ իր Հայոց Պատմութիւն երկորդ գերքի 26-էն 33-րդ գլուխներուն մէջ:

Մովսէս Խորենացի Աբգար Խախաւոր, Հաւանաբար այն պատճառով որ Եղեսիոյ մէջ այն ժամանակ կը գտնուէին բազմաթիւ Հայեր, եւ Հաւանաբար անոնց Խախաւորը եղած էր Աբգար:

Աբգար իր Խախաւորութեան օրերուն կը վարակուի մորթային Հիւանդութիւնէ մը: Ան յուսահատ բժիշկներու ապարդիւն փորձերէն, իր պատգամատարներէն կը լսէ Յիսուսի հրաշքներուն ու բժշկութիւններուն մասին: Անմիջապէս նամակ կը գրէ Անոր, խնդրելով որ իր մօտ գայ եւ բժշկէ զինք: Ան կը վստահեցնէ նաեւ ըսելով, թէ իր երկրին մէջ պիտի գտնէ խաղաղութիւն եւ ապահովութիւն Հրեաներուն ու Հալածանքներէն:

Քրիստոս, իր կարգին, նամակին պատասխանելով երանի կու տայ Աբգար Խախաւորին իր ունեցած Հաւատրին համար եւ կը խոստանայ անոր իր Համբարձումէն անմիջապէս ետք անպայման աշակերտ մը զրկել իր մօտ, բուժելու Համար զինք իր Հիւանդութիւնէն:

Աբրամեւ, Քրիստոսի Համբարձումէն ետք, Թաղթան Առաքեալ կու գայ Աբգար Խախաւորին մօտ, կը բուժէ զայն եւ դարձի բերելով քրիստոնէայ կը մկրտէ: Աբգար Խախաւոր, նեցուկ կանգնելով Թաղթան, կը տարածէ քրիստոնէութիւնը իր իշխանութեան տակ գտնուող ժողովուրդին մէջ եւ կը քաջալերէ բոլորը, որպէս քաղաքավարութիւն, Նիւ Եռոր զնաց, ուր տարեց մարդը զինք դիմաւորեց եւ տարաւ Մէնհեթընի կեղրոնը, ուր մատնանշեց քաղաքին մեջտեղ կառուցուած մեծ նոր շէնք մը, որ երկնալաց պալատի կը նմանէր:

Այսպիսով, Աբգար կը Համբարձումէն ետք, Թաղթան Առաքեալ կու գայ Աբգար Խախաւորին մօտ, իր կ'ընդունի մէկ քրիստոնէութիւնը եւ կը վկայէ Քրիստոսի մասին բազմաթիւ Թագաւորներու դիմաց: Կը վախճանի խաղաղ մահուած:

LE CONTE DU ROI AIMANT

Nous allons voyager dans le temps à un royaume. Le roi de ce pays possédait tout ce dont il avait besoin pour être heureux : richesse, personnel fidèle, des terres... Mais malgré tout cela, il était malheureux...

Il était désespérément amoureux! Lui, riche membre de la royauté, était tombé amoureux d'une femme pauvre, qui n'avait pas d'éducation et de noblesse! L'amour qu'il avait envers elle ne pouvait pas être compris ou expliqué, mais il l'aimait.

Le roi était malheureux parce qu'il ne savait pas comment montrer à cette femme combien il l'aimait !? Comment allait-il combler le fossé entre les deux? Ses conseillers lui ont recommandé de proposer simplement le mariage - il était un homme puissant après tout! Cependant le pouvoir, même le pouvoir illimité, ne peut pas faire respecter l'amour. Il pourrait la forcer à venir au palais; Mais il ne pouvait pas la forcer à faire croître l'amour dans son cœur pour lui. Il pourrait peut-être obtenir son obéissance avec puissance, mais le roi ne voulait pas lui soumettre aucune force. Il désirait ardemment qu'elle l'aime librement de tout son cœur! Au

Les conseillers du roi ne voient qu'une option pour essayer de combler le fossé entre le roi et la pauvre femme. Le roi lui donnerait des cadeaux précieux et la rendrait plus noble. Le roi le prend en considération et dit: «Comment saurai-je qu'elle m'aime, et non ce que j'ai et que je lui donne? Se-rait-elle en mesure de faire confiance et d'oublier nous! Il est même mort pour nous! que je suis roi et qu'elle est une pauvre femme? Pourquoi Jésus !? Pour que nous Le roi ne voit qu'une possibilité pour atteindre son but - à savoir l'amour de cette femme.

Il quitte son trône, enlève sa couronne et enlève ses vêtements royaux. Il tire quelques chiffons et se meut dans une hutte sordide.

Le roi ne prend pas seulement la forme extérieure d'un fermier, mais aussi la vie et les rigueurs d'un fermier. Il devient aussi pauvre que la femme qu'il aime afin qu'elle puisse être avec lui pour toujours et l'aimer de sa propre volonté. C'est la seule possibilité. Je trouve vraiment cette histoire impressionnante! J'avoue que ça sonne comme un conte de fées, mais il y'a un amour comme ça!

Pas de conte de fées: Jésus vous aime!

Au Jésus avait quitté son trône, il avait vu des faits, les conseillers lui suggèrent de con- abondonné sa vie à côté de son frer son amour et son cœur à une femme de sa père pour vivre ici sur la terre comme un humain mortel! Il est passé par des hauts et des bas comme ays, anay slopes, a- evers. Love never fails. Tu are prophecies, t ceas where they are t they will be still. par des hauts et des bas comme ays, anay slopes, a- evers. Love never fails. Tu are prophecies, t ceas where they are t they will be still.

par des hauts et des bas comme ays, anay slopes, a- evers. Love never fails. Tu are prophecies, t ceas where they are t they will be still.

Message du Prélat

LA PREMIÈRE RÈGLE DU CARÊME AU PARADIS

Dieu a créé l'homme dans Son image et lui a décerné une vie heureuse et « céleste ». Néanmoins, dans cette vie célestie et remplie de bonheur, la première règle sacrée du carême a été établie. « Tu

peux manger de tous les arbres du paradis, mais tu ne dois pas manger le fruit de l'arbre de la connaissance du bien et du mal, parce que le jour où tu mangeras ce fruit, tu vas certainement mourir ».

Nos ancêtres n'ont pas gardé la première règle du carême. Ils ont désobéit à l'ordre de Dieu et en mangeant le fruit interdit, ils ont mangé le péché et se sont soumis à la mort,

au lieu de jouir du goût sucré des commandements de Dieu. Par conséquence, l'homme s'est éloigné de Dieu et s'est submergé dans le boubier du péché. Les plaies du péché ont été ouvertes et l'homme a connu des maladies différentes et s'est éloigné de l'image de Dieu.

Oui, il était permis à nos ancêtres de manger les fruits de tous les arbres du paradis, particulièrement de « l'arbre de la vie ». Il était interdit de manger de « l'arbre de la connaissance du bien et du mal ». Tous ces arbres représentaient les commandements de Dieu, qui se divisaient en deux groupes :

POSITIF et NÉGATIF.
Les commandements positifs sont (fais) :

Tu aimeras le Seigneur ton Dieu. Tu aimeras ton prochain comme toi-même. Honore ton père et ta mère... » Alors, la signification derrière le fruit de « l'arbre de la vie » est de nous guidée vers la délivrance et une vie éternelle. Tandis que les commandements qui ont un précepte négatif sont (ne fais pas) : « Tu n'auras pas d'autre dieu que moi. Tu ne commettras pas de meurtre. Tu ne commettras pas d'adultére. Tu ne commettras pas de vol. Tu ne porterás pas de faux témoignage contre ton prochain. Tu ne convoiteras pas ton prochain ».

Paul l'Apôtre a dit : « Ainsi donc, comme par un seul homme le péché est entré dans le monde, et par le péché la mort ». (Romains 5 :12) Le péché est l'ignorance de la volonté de Dieu et de Ses commandements. Le péché nous sépare de Dieu et nous éloigne du bonheur et de la bonté de Dieu. Le carême de 40 jours que nous observons dans notre église nous offre la chance de prendre la connaissance de soi et de corriger nos erreurs en priant et en changeant notre mode de vie pour avoir un cœur, un esprit et une conscience plus sains et pour que nous retournons à nouveau envers notre Père, notre Créateur.

« Observer le carême » ne signifie pas seulement de se priver de certaines nourritures, mais signifie plutôt l'affaiblissement de notre corps pour fortifier notre esprit. En d'autres mots, exercer la foi de Dieu et obéir aux commandements divins et de régaler sur la douceur de ces commandements.

Youth Jeunesse THE ESSENCE OF FASTING

The first thing that comes to mind the fastest, when speaking about fasting, is food: "what should or should not we eat?" becomes the main question. Albeit depriving ones self of certain foods, especially animal products, plays an important part of fasting, nevertheless it is not and it should not be the sole concern of the believer, who is preparing to fast. Here's what we read in the book of the prophet Isaiah, it is God speaking to his people through the prophet, and it goes like this:

[The people says:] 'We have fasted before you!' they say. 'Why aren't you impressed?

We have been very hard on ourselves, and you don't even notice it!' [God replies:] "I will tell you why!" I respond. "It's because you are fasting to please yourselves. Even while you fast, you keep oppressing your workers. What good is fasting when you keep on fighting and quarreling? This kind of fasting will never get you anywhere with me. You humble yourselves by going through the motions of penance, bowing your heads like reeds bending in the wind. You dress in burlap and cover yourselves with ashes. Is this what you call fasting? Do you really think this will please the Lord?

"No, this is the kind of fasting I want: Free those who are wrongly imprisoned; lighten the burden of those who work for you. Let the oppressed go free, and remove the chains that bind people. Share your food with the hungry, and give shelter to the homeless. "Then your salvation will come like the dawn, and your wounds will quickly heal. Give clothes to those who need them, and do not hide from relatives who need your help.

Father Keghart Kosbakian

Archevêque Papken Tcharian

